ÎN CONDIȚII DIFICILE FAȚĂ DE CEILALȚI VITEZIȘTI

PATINATORII MUREȘENI SE ANTRENEAZĂ, TOTUȘI, CU ASIDUITATE

De cîțiva ani, urmărim cu deosebit interes evoluția patinatorilor de viteză din Tg. Mureș, care — spre deosebire de colegii lor din celelalte centre ale țării unde au apărut patinoare artificiale— continuă să fie la discreția vremii și, în consecință, se pregătesc pe... uscat. De altfel, veșnic-tînărul antrenor al clubului Mureșul, **Carol Gall**, lucrează cu elevii lui mult și metodic încă din timpul verii, fapt care i-a ajutat să dețină supremația în campionatul republican pe rotile ediția 1973, unde mureșenii au cucerit 36 de titluri la diverse categorii de virstă din 68 posibile și au stabilit 26 de recorduri naționale.

— Vă rugăm să ne explicați — i-am întrebat zilele trecute, după ce terminase un antrenament nocturn pe pista de asfalt din incinta parcului sportiv „23 August" — cum reușiți să suplinițiți absența gheții artificiale în procesul de instruire a alergătorilor consacrați ?

— **S-ar putea ca mulți dintre confrații mei să mă contrazică, dar rămîn partizanul antrenamentului pe patine cu rotile tip linie și căruță, conjugat cu un program riguros de pregătire fizică generală și specifică. După cum știți și dv. la noi au crescut actualul campion absolut al țării la seniori, Vasile Coroș, Ladislau Foct și alți sportivi înzestrați pentru performanță. Nu vreau să înțelegeți că sînt împotriva pregătirilor pe gheață artificială. Dar, noi sîntem nevoiți să căutăm căile cele mai potrivite pentru progres, să ne antrenăm tot anul, adesea chiar și noaptea, din cauza programului pe care îl au elevii mei în producție și la școală, pentru a ne menține în elita patinatorilor de viteză din țara noastră.**

Am aflat, astfel, de la apreciatul tehnician din Tg. Mureș că de mai bine de 10 ani, de cînd patinoarul natural de aci a fost transformat în teren de fotbal, factorii responsabili nu mai acordă atenția necesară acestui sport. Făclia patinajului este întreținută totuși de un mănunchi de animatori de la clubul Mureșul și de părinții unor copii, care nu precupețesc nici un efort pentru bunele secții. Se știe că patinele de viteză nu se găsesc ușor, lipsind deseori din magazine. Dar, **Vasile Balint, Ioan Pașcan** și alți părinți, meseriași pricepuți, repară sau ajustează după mărimea ghetelor patinele vechi, construiesc aparate mecanice ajutătoare pentru instruirea alergătorilor mureșeni.

— **Dacă ne-ar reda măcar pe perioada iernii fostul patinoar natural** (sau un alt teren viran adecvat), **pe care să-l putem umple cu apă de la o sursă foarte apropiată, cu condiția să-l inapoiem vara** — a continuat antrenorul Carol Gall — **am putea depista și iniția un număr mult mai mare de tineri talentați. Terenurile de tenis ale clubului Mureșul, devenite în anotimpul rece „dreptunghiuri" de gheață, se dovedesc neîncăpătoare pentru publicul dornic să se relaxeze în orele de răgaz. In această situație, viteziștii consacrați nu au efectiv unde să se mai perfecționeze. In sezonul competițional ne deplasăm pe cît ne este posibil, mai mult la Tușnad, iar din cînd în cînd ne ducem la Cluj pentru a rula pe gheața artificială a patinoarului din localitate.**

...Pe pista de asfalt, cîțiva dintre cei 24 de fete și băieți care vor reprezenta clubul Mureșul în concursurile apropiatului sezon au mai rămas să ruleze pe patine cu role. Erau **Liana Cardaș, Eva Foct, Rodica Pașcan, Giliga Emikö, Iudith Balint, Ibolia Satmari, Iuliu Bereș** și **Maria Olach** care, după cum ne spunea antrenorul lor, exersau, ca de obicei, în plus, cu gîndul la viitoarele performanțe de pe „inelele" de gheață.

Traian ANDRONACHE

O ECHILIBRARE A FORȚELOR CARE POATE SPORI VALOAREA CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

RUGBY

Dacă în perioada similară a campionatului precedent, am putut afirma — fără teama de a greși — că **Steaua** va face o cursă solitară (acest lucru s-a și întîmplat în cele din urmă, din 78 p posibile ea acumulînd 72), în actuala ediție a întrecerii rugbyștilor din prima categorie asistăm la o sensibilă echilibrare a forțelor, ceea ce, desigur, oferă un plus de interes. Și aceasta nu datorită scăderii forței garniturii militare, ci ridicării nivelului valoric al celorlalte echipe, dintre care **Grivița Roșie** a făcut saltul cel mai spectaculos, munca celor doi antrenori (Viorel Moraru și Radu Demian) dovedindu-se a fi incontestabil de succes. Se menține în plutonul fruntaș XV-le **Universității Timișoara**, căruia i se adaugă acum **Sportul studențesc**, ambele formații avînd în componență jucători de certă valoare.

Sincer să fim, ne-am fi așteptat ca **Farul** să se afle ceva mai în față, ținînd seama de faptul că aici îi întîlnim pe Bucos, Marica, Motrescu, Dărăban, Florescu, Dumitru — ca să nu numim decît pe cîțiva dintre membrii lotului — ceea ce ar fi trebuit să ofere constănțenilor un plus de forță, mai cu seamă că la „cîrmă" se află și un reputat cunoscător al sportului cu balonul oval, Dumitru Ionescu.

In general, celelalte echipe și-au cam păstrat și acum pozițiile ocupate la finele ediției 1972—1973 (o excepție constituind-o doar **Dinamo**, care a pierdut teren prețios...). **Trebuie să remarcăm eforturile lăudabile ale noilor promovate : Agronomia Cluj și Chimia Năvodari**, care în cele șapte etape disputate au acumulat (împreună) același număr de victorii cu cel realizat de ultimele trei clasate pe parcursul întregului campionat trecut! Ceea ce poate spune multe. Fără nume prea sonore, alții clujenii cît și chimiștii dovedesc multă seriozitate și dorință de afirmare, ei aflîndu-se pe locuri superioare unor formații cu state vechi în primul eșalon.

Comentariile pe marginea comportării reprezentativei naționale în partidele cu R. F. Germania și, mai ales, cu Franța nu s-au stins încă. Dar, ceea ce ni se pare mai important este faptul că înregistrăm un suflu nou în întreaga activitate, capabil să împingă înainte rugbyul nostru. Acest lucru este vizibil în Divizia A, dar l-am putut constata și cu prilejul „Cupei Federației". Au rămas în urmă doar disputele din eșalonul secund și cele ale juniorilor. Și, este cazul, să se ia toate măsurile pentru a nu se spori decalajul (mai ales că la juniori cele două titluri de campioni europeni ne obligă mult mai mult decît pînă în prezent). Și, mai este o problemă : cea a arbitrilor, „Provincia" începe să-și manifeste tot mai vehement nemulțumirea față de această situație. Oare chiar nu pot fi găsiți „cavaleri ai fluierului" și în alte orașe decît în Capitală ?

Au mai rămas patru etape (ultimele două fiind programate în primăvară) ; iarna s-a instalat, condițiile de disputare a meciurilor îngreunîndu-se. Dar, rugbyștii sînt obișnuiți cu capriciile vremii. Sperăm, deci, să consemnăm și în continuare cît mai multe dispute dirze, care să „încălzească" publicul (prezent, mereu, pe caniculă, ploaie sau zăpadă), ce merită din plin a fi răsplătit pentru fidelitatea sa.

Emanuel FÂNTÂNEANU

CLASAMENT

1.	Steaua	7	5	1	1	119—53	18
2.	Grivița Roșie	7	5	1	1	80—37	18
3.	Universitatea	7	4	1	2	79—54	16
4.	Sportul stud.	7	4	1	2	72—49	16
5.	Agronomia	7	4	0	3	69—89	15
6.	Știința	7	4	0	3	59—69	15
7.	Farul	7	3	2	2	63—47	15
8.	Dinamo	7	3	1	3	81—37	14
9.	Chimia	7	3	1	3	60—82	14
10.	Politehnica	7	2	2	3	33—42	13
11.	Rulmentul	7	2	0	5	35—74	11
12.	Gloria	7	2	0	5	40—62	11
13.	C.S.M. Sibiu	7	2	0	5	60—77	11
14.	Vulcan *)	7	1	0	6	24—82	8

*) Echipa Vulcan este penalizată cu un punct pentru o neprezentare.

ATITUDINI

„ARTA" DE A PUNE BEȚE ÎN ROATE

Am semnalat la timp **frumoasa inițiativă a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor de a promova rugbyul în școlile profesionale și liceele din rețeaua sa. Peste 25 de echipe într-un campionat republican, fată un efort vizibil, care presupune nu numai interes, ci și multă generozitate din partea inițiatorilor.**

Dar aceste bune intenții sînt prea puțin susținute, încurajate de alții. Două exemple.

La Grupul școlar auto din București (efectiv aproape 2 500 de elevi), au existat trei catedre libere de educație fizică. Era firesc ca măcar o catedră să fie acoperită cu un profesor și nu cu profesoare, cum s-a procedat. Cererea unui profesor de educație fizică cu specializarea rugby, **Alexandru Paulescu**, de a trece de la Liceul de muzică nr. 1 la Grupul școlar auto a rămas fără răspuns. Și ambele școli se află în același sector. Numai cu profesoare de educație fizică la catedrele de specialitate, evident, nu se poate practica rugby, așa cum doresc elevii.

Un alt exemplu, din Galați. Anul trecut, la campionatul republican de rugby al școlilor M.T.Tc., au luat parte și trei formații reprezentînd trei unități de învățămînt gălățean — **Liceul industrial c.f., Școala profesională auto și Liceul industrial de transporturi navale.** De pregătirea tinerilor rugbyști de la ultimele două școli sus-amintite s-au ocupat, cu bune rezultate, profesorii **Mihai Filip** și **Viorel Seculanu**, foști jucători, în prezent antrenori calificați. Din motive necunoscute prof. Mihai Filip a fost mutat la o altă școală — pendinte de alt minister — în condițiile în care la Liceul industrial de transporturi navale au rămas DOUĂ CATEDRE LIBERE. În același timp, profesorului Viorel Seculanu, care avea 6 ore de colectiv la Școala profesională auto (completare la norma de bază efectuată la Școala generală din comuna Fîrțănești — Galați) nu i s-au mai repartizat, în acest an, orele respective. În schimb, la școala generală din comuna amintită, pe lîngă cele 10 ore de educație fizică pe care le avea, i s-au dat alte 10 ore... de muzică și desen ! ? ! Un fel de obstrucție la dorința prof. Seculanu de a activa în sportul pentru care s-a calificat.

Mai ciudat este că la Școala profesională auto, pînă la data de 20 octombrie — deci la mai bine de o lună de zile de la începerea cursurilor — nu s-a prezentat NICI UN profesor de educație fizică, un număr de 12 ore rămînînd astfel descoperite...

Iată anomalii — semnalate de direcția de resort a M.T.Tc. — care nu contribuie la atragerea elevilor în practicarea sportului, la perfecționarea lor într-o disciplină, la creșterea nivelului performanței încă de pe băncile școlii. Este un mod straniu de a respecta instrucțiunile recente ale M.E.I. Oare ele nu se cunosc ?

Tiberiu STAMA

prim plan

SPIRIDON HERGHELEGIU (Haltere)

S-a născut la 10 decembrie 1941, în comuna Cișcăreni (Jud. Botoșani). A început să practice halterele în 1964, cu prilejul Spartachiadei de vară a tineretului. Spiridon Herghelegiu s-a impus prin calitățile sale de forță și de voință apreciate de primul său antrenor, **Tiberiu Roman**. Muncind cu perseverență, sportivul de la C.S.M. Cluj se afirmă de la an la an, cucerind în 1969 primul titlu de campion al țării, la categoria grea. În 1970 cîștigă titlul de campion național la categoria semigrea, iar din 1971 devine campion la categoria grea. În prezent, deține toate recordurile țării la această categorie : 145 kg la „smuls", 195 kg la „aruncat" și 340 kg la „total" — ultimele două fiind și recorduri naționale absolute.

Spiridon Herghelegiu este funcționar la bazele sportive C.J.E.F.S. din Cluj. Are 106 kg și o înălțime de 1,81 m.

La aproape 33 de ani, Spiridon Herghelegiu este decanul de virstă al echipei naționale de haltere. Perseverența și optimismul l-au ajutat în permanență să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Dovadă sînt cele 12 recorduri naționale depășite din acest an și victoriile de prestigiu dobîndite în „triunghiularul" de la Ploiești, unde a dispus de italianul Vezzani, și recent, la Balcaniada de la Atena, cînd l-a învins pe bulgarul Alexandru Kraicev, una din marile speranțe ale halterofililor din țara vecină. Pregătit de antrenorul Tiberiu Roman de la C.S.M. Cluj, Spiridon Herghelegiu a fost întotdeauna un elev silitor și ascultător, iar comportarea sa în lotul național a constituit un exemplu de urmat pentru tinerii săi colegi de echipă.

„Voi fi fericit — **a spus recent Spiridon Herghelegiu** — dacă îmi voi îmbunătăți neconcentit rezultatele, astfel încît să ajung în primul eșalon al celor mai buni halterofili din lume la categoria grea".

din TOATE SPORTURILE

BOX. Zilele trecute, a avut loc în sala „I. C. Frimu", din Drobeta-Turnu Severin, în fața unui public entuziast, gala amicală de box dintre echipa Metalul din localitate și o selecționată a orașului Alexandria. După întreceri echilibrate, palpitante, gazdele au cîștigat întîlnirea cu scorul de 13—3. Iată cîteva din rezultatele mai importante (primii sînt severinenii) : Nicolae Păun b.ab. 2 Mihai Valodi, Octavian Vultureanu b.ab 2 Ion Izbiceanu, Virgil Bazar b.ab. 1 Constantin Stancu. ● In Sala sporturilor din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej s-au întîlnit echipele de box de la Trotușul din localitate și Oțelul Galați. Disputele, unele de bună valoare, au fost aplaudate cu căldură de numerosul public prezent la gală. Iată rezultatele (primii sînt trecuți sportivii gazde) : **cat. semimuscă**: C. Bucur b.p. L. Berescu, **cat. muscă**: C. Chiriac m.n. cu C. Butnaru, C. Tismănaru b.p. G. Dobre, **cat. cocoș**: I. Zamfir p.ab. 1 la E. Amortilă, Șt. Cociug m.n. cu Șt. Duminică (!), **cat. pană**: L. Capmare b.p. I. Pîrlea, **cat. semiușoară**: Al. Popa b.ab. 1 A. Patichi, **cat. semimijlocie** : A. Scurtu p.ab. 1 la Gh. Vieru, **cat. mijlocie mică**: Gh. Frîncu b.p. M. Andrișoiu, **cat. mijlocie**: D. Honcu p.p. I. Ghioc. Scor: 12—8 pentru Trotușul.

VOLEI Arbitrii internaționali Valerian Arhire și Ion Armeanu vor conduce miercuri, la Budapesta, partida retur dintre formațiile feminine **Spartakus Budapesta** și **T.S.K.A. Moscova**, contînd pentru turul I al „Cupei cupelor".

AZI, ÎN CAMPIONATUL DE JUNIORI, LA POPICE

INTRECERI DECISIVE IN PROBELE INDIVIDUALE

Finala pe țară a campionatului republican, rezervat junioarelor, a continuat ieri în sala Constructorul din Capitală cu proba individuală. La start — 37 de concurente, dintre care 18 activează în divizia A, iar restul sînt din județe unde acest sport se practică — la nivel de performanță — de mai puțină vreme. Ca atare, era firesc ca primul tur al probei să fie dominat de tinerele sportive divizionare. Astfel, după 20 de schimburi, situația era următoarea : **1. Bălașa Mirică** (Laromet Buc). 426 pd, 2. **Olimpia Tăbăcaru** (Voința Galați) 423, 3. **Elisabeta Szilaghy** (Voința Tg. Mureș) 423 („izolat" mai slab), 4. **Doina Mihăilă** (Voința Ploiești) 400, 5. **Angela Sofronie** (Rapid Buc) 395, 6. **Eva Litași** (Voința Buc) 390.

Primele 20 de jucătoare din clasamentul preliminariilor se vor califica în runda decisivă, care se desfășoară astăzi, de la ora 8.

★

Pe pistele arenei Laromet, care solicită concurenților o bună pregătire tehnică, (mai ales la deschideri, în mansele „izolate"), tinerii finaliști au o misiune grea în confruntarea pentru titlul individual. O serie de jucători care, în proba din ziua precedentă, (la perechi), au ocupat locuri fruntașe, acum după primul tur se află printre ultimii din cei 20 care vor juca în mansa decisivă de vineri. În această postură se află și **V. Miclea** (Jiul Petrila), care are acum un punctaj modest — 778.

Foarte bine a debutat și la individual rapidistul **G. Marin** (campion la dublu), care a stabilit și cel mai bun rezultat al competiției pînă joi la prînz, doborînd din 200 lovituri mixte 903 popice (610 la „pline" și 293 la „izolate"). Avînd un avans consistent față de I. Stefucz (Voința Cluj) care ocupă locul secund în prima mansă cu 866 pd, Marin pornește ca mare favorit în cucerirea titlului.

TINERII VOLEIBALIȘTI ÎN FAȚA UNUI NOU CAMPIONAT

Din inițiativa forului voleibalistic și în colaborare cu M.E.I., se va da startul, la începutul anului viitor, într-o nouă competiție : **campionatul republican pentru juniori II** (băieți și fete), avînd ca scop angrenarea celor mai mici voleibaliști într-o întrecere organizată, care să permită pregătirea și selecția unor jucători de perspectivă. Conform regulamentului, **campionatul se va desfășura, între 4 și 8 ianuarie**, în etape pe zone (3), urmînd ca echipele cîștigătoare să fie desemnate după etapa finală, programată între **10 și 14 aprilie** (în funcție de numărul formațiilor înscrise, este posibilă și disputarea unei etape preliminare, ce va avea loc în luna decembrie 1973). Pentru acest an, participarea se va face pe baza solicitărilor unităților respective, care sînt așteptate cel tîrziu **pînă la 1 decembrie 1973**. Să precizăm că au dreptul de a face parte din formații doar sportivi născuți după 1 ianuarie 1959, chiar dacă aceștia fac parte și din echipele ce activează în divizia națională a juniorilor și școlarilor.

Să sperăm că înființarea acestui campionat va impulsiona activitatea voleibalistică la nivelul elevilor și va da posibilitatea depistării unor elemente talentate, capabile ca în scurt timp să urce treptele performanței.

Iulian COSTINIU

LA TIMIȘOARA

„CUPA SKEETIȘTILOR" CUCERITĂ DE STEAUA

Recent, a avut loc la Timișoara ediția a II-a a competiției de talere aruncate din turn, **„Cupa skeetiștilor"**, cîștigată de echipa Steaua (la seniori) și Clubul vînătorilor Timișoara (la juniori). Pe primele trei locuri s-au clasat — seniori: **I. S. Popa (C.V. Timișoara) 95 t** (din 100 de talere), **2. Fl. Iurceneo** (Steaua) **91 t, 3. A. Săiceanu** (Olimpia Buc.) **91 t** ; **juniori: 1. Al. Boțilă (C.V. Timișoara) 86 t, 2. V. Petrovan (Steaua) 85 t, 3. I. Ionică** (Unirea Jolța) **83 t.**

DUPĂ CAMPIONATUL FEMININ DE ȘAH 1973/74

BILANȚ POZITIV LA ÎNCHEIEREA CELEI MAI DISPUTATE FINALE

A 26-a ediție a finalei campionatului național, desfășurată între 7 și 26 noiembrie la Brașov, a reprezentat un moment important în șahul nostru feminin, avînd cîteva caracteristici care au deosebit-o de întrecerile similare anterioare.

În primul rînd, turneul a reușit să alinieze la startul său elita acestui joc, din țara noastră, toate cele 8 maestre internaționale aflate în activitate fiind prezente pe tabela de concurs. Printre concurente s-au numărat, de asemenea, 2 maestre, 3 candidate de maestre și 4 jucătoare de categoria I, ceea ce a dat competiției un coeficient foarte ridicat, un record în materie. În sfîrșit, o serie de șahiste tinere și foarte tinere (unele încă adolescente), reprezentînd generația care vine, au reușit să treacă prin sita deasă a semifinalelor, croindu-și drum în rîndul fruntașelor disciplinei.

Astfel, din punct de vedere sportiv, aceasta a fost una dintre cele mai disputate ediții ale finalei campionatului național, iar din punct de vedere tehnic, una dintre cele mai valoroase.

Clasamentul (prezentat în tabelul alăturat) împarte participantele în două grupuri distincte. Primul, alcătuit din 7 jucătoare, din care fiecare avea șanse la titlu pînă în ultimele runde, și un al doilea (de 10), devansat la o diferență apreciabilă. În cel dintîi au intrat 6 maestre internaționale și **Margareta Juncu** (care are, indiscutabil, forța de joc a acestei categorii). În cel de al doilea s-au aflat toate jucătoarele tinere și, surprinzător, două consacrate, **Maria Pogorevici** și **Rodica Reicher**, care au evoluat cu mult sub valoarea lor reală.

Cum se întîmplă de obicei în asemenea situații, rezultatul final a fost decis nu atît de întîlnirile directe dintre fruntașe cît de scorul pe care acestea l-au reușit în fața celor din plutonul secund. Dacă am lua în considerație, de pildă, numai partidele dintre cele 7, atunci **Elisabeta Polihroniade** și **Margareta Teodorescu** ar fi pe primul loc, cu 4 puncte din 6 posibile, iar cîștigătoarea întrecerii, **Alexandra Nicolau**, abia a 3-a, cu 3½ p. Campioana a reușit, însă, un scor copleșitor la celelalte 10 participante (9 puncte !), cu care și-a asigurat primul loc. **Al 6-lea titlu național vine, astfel, să încununeze prodigioasa carieră șahistă a profesoarei de limbă chineză care, la cei 33 de ani ai săi, se numără printre cele mai puternice jucătoare ale lumii.**

Elisabeta Polihroniade a lăsat multă vreme impresia că va reuși performanța de a cîștiga pentru a 4-a oară consecutiv întrecerea. Ea a învins în partide directe pe 3 dintre contracandidate la primul loc, a condus în clasament, a jucat curajos și energic. Dar, ca și în turneul interzonal (în care a reușit excepționalul rezultat de 4—2 contra celor 6 maestre sovietice !) rezistența ei nervoasă a cedat în final și ea n-a mai fost capabilă să obțină jumătatea de punct care a despărțit-o de învingătoare. Cu **Margareta Teodorescu**, fenomenul a fost, se pare, invers. Ea a avut o cădere la mijlocul concursului, și-a revenit spre sfîrșit, dar a început finișul prea tîrziu.

Campionatul consacră o jucătoare, **Margareta Juncu**. După un frumos succes repurtat în R. D. Germană, ea s-a comportat excelent în acest concurs brașovean, asimilabil oricînd unui turneu internațional de primă mărime. Tendința mareată a tinerei clujence spre jocul creator, ofensiv, faptul că ea nu se teme de complicații, pledează în favoarea unui progres pe care noi îl vedem foarte rapid.

Bun rezultatul **Suzanei Makai**, cu atît mai mult cu cît ea nu este... mulțumită de el. Timișoreanca, într-o discuție recentă pe care am avut-o, a analizat foarte critic și foarte lucid evoluția sa. Faptul că își cunoște perfect deficiențele o va ajuta, desigur, să le elimine.

Margareta Perevoznic și **Gertrude Baumstarck** s-au dovedit aceleași jucătoare constante, dar numărul mare de remize le-a scos, inevitabil, din cursa pentru primele locuri.

Cu un rezultat de 50 la sută, **Gabriela Olteanu** marchează un progres, dacă plasăm acest procentaj în contextul forței deosebite a concursului. Aceeași apreciere se poate face și pe marginea evoluției **Lici Bogdan**.

La prima ei finală, **Luminița Cîrmaciu** (15 ani) confirmă talentul ce se întrevede la ea. Însăși faptul că a ajuns pînă la acest stadiu al întrecerii (ca și **Viorica Ilie**), reprezintă o performanță de care n-au fost capabile multe jucătoare consacrate.

Privită, în ansamblu, finala de la Brașov a ilustrat dinamismul șahului feminin românesc, valorile sale certe și perspectivele pe care le are. Se poate aprecia că în acest domeniu se muncește bine, se merge pe un drum ascendent.

Valeriu CHIOSE

In cele 26 de ediții, desfășurate pe parcursul a 37 de ani, 10 jucătoare și-au înscris numele pe lista campioanelor de șah ale României :

Alexandra Nicolau	— 1960, 1961, 1963, 1964, 1965, 1973;
Elisabeta Polihroniade	— 1966, 1970, 1971, 1972;
Lidia Giuroiu	— 1948, 1953, 1954, 1958;
Maria Pogorevici	— 1951, 1955, 1956;
Margareta Teodorescu	— 1959, 1968, 1969;
Rodica Manolescu	— 1936, 1957 ;
Iolanda Szatmary	— 1930;
Elena Răducanu	— 1952;
Margareta Perevoznic	— 1962;
Gertrude Baumstarck	— 1967;

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	TOTAL
1	ALEXANDRA NICOLAU		0	½	1	½	½	1	1	1	1	½	1	1	1	½		12½
2	ELISABETA POLIHRONIADE	1		½	0	½	1	1	½	½	1	1	½	1	½	1	1	12
3	MARGARETA TEODORESCU	½	½		1	1	½	½	½	0	½	1	1	1	1	1	1	12
4	MARGARETA JUNCU	0	1	0		1	½	½	1	½	0	1	1	1	1	1	1	11½
5	SUZANA MAKAI	½	½	0	0		½	½	1	1	1	1	1	½	1	1	1	11½
6	MARGARETA PEREVOZNIC	½	0	½	½	½		½	½	1	1	½	½	½	1	1	1	10½
7	GERTRUDE BAUMSTARCK	0	0	½	½	½	½		½	1	1	½	½	1	1	1	1	10½
8	GABRIELA OLTEANU	0	½	½	0	0	½	½		½	½	1	1	½	1	½	½	8
9	LIA BOGDAN	0	½	1	½	0	0	0	½		½	0	½	½	1	½	1	7½
10	MARIA POGOREVICI	0	0	½	1	0	0	0	½	½		½	½	1	1	½	½	7½
11	ELEONORA COGĂLEA	0	0	0	0	0	½	½	0	1	½		½	0	1	1	1	7
12	RODICA REICHER	½	½	0	0	0	½	½	0	½	½	½		1	0	0	½	6
13	MARIANA BĂLOIANU	0	0	0	0	0	½	0	½	½	0	1	0		1	½	1	5½
14	LUMINIȚA CÎRMACIU	0	½	0	0	½	0	0	0	0	0	1	0			½	1	4½
15	VIORICA TÎLGVI	0	0	0	0	0	0	0	½	½	0	0	1	½	½		0	4
16	RENÉE FĂRCAȘ	0	0	0	0	0	0	0	½	0	½	0	½	0	0	1		3
17	VIORICA ILIE	½	0	0	0	0	0	0	½	0	½	0	0	½	0	0	½	2½

DINAMO A CUCERIT CEL DE-AL 23-LEA TITLU

(Urmare din pag. 1)

în lupta pentru locul 3. Slătinenii i-au învins pe luptătorii de la Progresul București cu scorul de 32,5—8,5 ca urmare a diferenței de valoare existente în favoarea lor la categoriile mari, unde reprezentanții Slatinei au realizat numai victorii prin tuș.

Reuniunea de după-amiază a fost dominată de partida dintre C. S. Pitești și Aluminiu Slatina, cea care avea să decidă ocupanta locului 3 în confruntarea celor mai bune formații din țară.

Așa cum se anticipa, cele două pretendente la poziția a treia în ierarhia națională, formațiile C. S Pitești și Aluminiu Slatina au oferit celor prezenți o întrecere extrem de echilibrată, disputată sub semnul incertitudinii pînă la consumarea ultimului meci. După cinci victorii consecutive (la categoriile mici) se părea că piteștenii nu mai pot scăpa prilejul de a învinge echipa din Slatina. Dar, a fost de ajuns ca **C. Radu** să piardă prin tuș (în urma unei neatenții) în fața lui **P. Husaru** și astfel șansele sportivilor din Slatina au început să fie valorificate la maximum. **Marcel Vlad, Marian Rada, Nicolae Mandea** și **Florea Chițu** (prin neprezentarea adversarului) au obținut numărul cel mai mare de puncte pentru echipa lor și astfel Aluminiu Slatina s-a clasat pe locul 3 în întrecerea celor mai bune formații de lupte greco-romane din țara noastră.

Chiar dacă n-a reușit să ocupe locul trei, după formațiile bucureștene Dinamo și Steaua, C. S. Pitești (antrenor Emil Bălănescu) are meritul de a se fi clasat totuși pe un loc fruntaș (IV) cu o formație tinără, compusă numai din elemente crescute la Pitești, în rîndul cărora figurează și un campion mondial de juniori (Ion Dulică), ca și alți tineri remarcați de federația de specialitate.

Scorul final al întîlnirii (22,5—21,5 în favoarea slătinenilor) reflectă echilibrul de forțe existent între cele două formații, ca și interesul pentru fiecare punct acordat în cele zece partide.

În celelalte întîlniri, Dinamo a întrecut categoric pe A.S.A. Cluj (34,5—5,5), iar Steaua a învins detașat pe Progresul București (32—4). În urma acestor întreceri, formația clubului Dinamo București cucerește pentru a XXIII-a oară titlul de echipă campioană a țării. Pe celelalte locuri s-au clasat, în această ordine : **Steaua, Aluminiu Slatina, C. S. Pitești, A. S. A. Cluj. Progresul.**

INVESTIGAȚII ÎN ACTIVITATEA „OLIMPICILOR"

(Urmare din pag. 1)

sitatea scăzută cu care se lucrează în box și scrimă, existența în cadrul anumitor secții a unor elemente fără valoare și fără perspectivă care „fură" din timpul ce trebuie afectat olimpicilor, sau realelor speranțe (cazul înotului, unde producția celor 14 antrenori se reduce la 5 sportivi de categoria I), desfășurarea multor ședințe de lucru fără idee și continuț și apariția unor week-end-uri (nemotivate) în pregătire vin să explice, în bună parte **de ce doar unul din cei șapte atleți** nominalizați și-a realizat cifra stabilită pe '73, **de ce boxul** n-a putut trimite în finalele campionatelor republicane, desfășurate chiar la Cluj, decît un singur reprezentant, **de ce înotul** — sport cu vechi tradiții pe malurile Someșului și beneficiarul unui bazin olimpic acoperit — nu are nici un sportiv nominalizat, **de ce scrima** amînă afirmarea la care aspiră etc.

Ar fi, desigur, nedrept ca relevînd lipsurile acestor secții să apreciem, implicit, că toți tehnicienii și sportivii lor se fac deopotrivă responsabili, sau că ei se situează în totalitate pe poziția minimului efort. Ne-ar contrazice, de altfel, exemplele cadrelor care lucrează cu abnegație, căutînd să-și îmbunătățească continuu stilul și metoda de lucru, să depășească, printr-o muncă susținută, granițele rezultatelor la care s-au oprit. E cazul atleților **Ileana Silai** și **Vasile Bogdan**, al antrenoarelor de înot **Maria Benedek** și **Enikö Pall** — ambele, tenace șlefuitoare de mici talente, al antrenorului **Dumitru Olteanu** — în permanență căutare de elemente valoroase pentru atletism etc.

Cum nedrept ar fi să trecem cu vederea acele secții, sau echipe, unde pregătirea atinge — prin volum, intensitate, și nivel tehnico-tactic — cote ceva mai ridicate. Cum sînt echipele masculine de handbal (antrenor : **R. Sotiriu**) și volei (antrenor : **C. Bengeanu**) ale Universității, echipa de polo a Voinței (antrenor : **A. Sarkadi**), sau secțiile de haltere de la CSM (antrenor coordonator : **T. Roman**) și, mai nou, cea de la Clujeana (antrenor : **Șt. Javorek**) care a impus două valoroase talente : **Dragomir Cioroslan** și **Vasile Juhos.**

Menționînd exemplele favorabile nu dorim însă să acoperim restanțele înregistrate în '73, sau să atenuăm ideea că cei angajați în „frontul" olimpic n-au lucrat, în acest an, cu toate forțele și la capacitatea maximă. Fapt pe care îl demonstrează și comparația dintre numărul de ore efectuate în '73, în toate sporturile individuale : medie 400—450 și „norma" impusă de actuala etapă : circa 900—1200. Normă în care se încadrează majoritatea omonimilor de peste hotare.

O normă de care specialiștii și sportivii clujeni trebuie să se apropie rapid și convingător, pentru că numai ea — munca susținută și neîntreruptă — poate să le asigure saltul de calitate la care aspiră fiecare.

PE CINE PRIVEȘTE ACTIVITATEA OLIMPICILOR

Știindu-se că un „olimpic" reprezintă o chintesență, se știe, implicit, că numărul acestora este restrîns. Nu restrîns este însă și numărul celor chemați să lucreze cu olimpicii, performanța acestora trebuind să fie rezultanta unui summum de factori și ecoul unei ample conlucrări de forțe. Iată, de altfel, prisma prin care brigada de îndrumare și control a privit activitatea ce trebuie desfășurată cu sportivii nominalizați, activitate ce trebuie îmbunătățită în fiecare dintre compartimentele sale. Pentru că în fiecare compartiment s-au sesizat lipsuri.

MEDICINA SPORTIVĂ — prin „exponentul" ei local ; dispensarul pentru sportivi — și-a rezumat misiunea „olimpică" la consultații sporadice care nu i-au permis cunoașterea în intimitate a subiecților, privind astfel cadrele tehnice de un sfat autorizat, de un substanțial ajutor. E adevărat că posibilitățile de investigație de care dispune această unitate sînt reduse și, într-o oarecare măsură, depășite (aspect pe care brigada de control și organele locale l-au reținut în vederea ameliorării). Dar la fel de adevărat este că medicii sportivi n-au căutat să suplinească aceste lipsuri printr-o prezență mai activă și mai dinamică printre sportivi, că nu s-au aflat lîngă olimpici — cum normal ar fi trebuit să fie — pe parcursul diferitelor perioade de pregătire în urma cărora să poată oferi specialiștilor observații pertinente, că n-au intervenit prea convingător în procesele de selecție și de refacere. „Intervenții" cărora trebuie să le acorde, pe viitor, o atenție mult mai mare, cunoscută fiind importanța acestora în pregătirea și obținerea rezultatelor de valoare.

CABINETUL METODIC. Conceput ca un for metodologic și un organism de creație și informare, cabinetul metodic trebuie să reprezinte un sediu unde specialiștii își verifică și înnoiesc punctele de vedere, unde realizează schimburi de opinii și obțin informații la zi. Privit din acest unghi, cabinetul metodic Cluj n-a oferit, pînă acum cadrelor care lucrează cu cea mai pretențioasă și complexă categorie de sportivi un sprijin efectiv, intervențiile sale nefiind de substanță.

Avînd experiențele fructuoase ale unor simpozioane și colocvii care au dezbătut probleme centrale ale activității de educație fizică din diferite etape și prevalîndu-se de avantajul de-a funcționa într-un mare centru universitar care oferă posibilitatea informației și a unor prețioase colaborări, acest for metodologic poate să-și aducă o contribuție efectivă atît la îmbunătățirea teoriei, cît și activității practice cu olimpicii.